

Priloga k listu
v vsaki številki
v vrednosti 10 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k

Priloga k listu
v vrednosti 10 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k

Priloga k listu
v vrednosti 10 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Priloga k listu
v vrednosti 10 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k

Priloga k listu
v vrednosti 10 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k

Priloga k listu
v vrednosti 10 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k

Priloga k listu
v vrednosti 10 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k
za vsako leto 1 k

Štev. 39.

V Mariboru, dne 29. septembra 1904.

Tečaj XXXVIII.

Po deželno-zborskih volitvah.

Kmet naj kmeta voli! Tako so klicali Nemci in propali nemškutarji v ptujskem volilnem okolišu. Gospod Vračko iz Orehovec, ki se v kočiji vozi po okraju in katerega najtežje delo je, če si mora v gostilni iz polnega litra natočiti kupico, je bil njihov »kmet«. Nemčurji so zgotovo vedeli, da Vračko proti Ploju propade, zato so kandidirali »kmeta«. V mariborskem okraju so do sedaj nemčurji pri več volitvah kandidirali »kmeta« Kresnika. Vedeli so, da ne bo izvoljen. Letos pa, ker so mesta in trgi volili zraven, ni bilo izključeno, da bi nemčurski kandidat ne prodrl, za to so pustili »kmeta« Kresnika, ter volili milijonarja, trgovca in tržana Štgerja! Bil je izvoljen.

Slovenci, glejte tako vas nemčurska banda vodi za nos! Če bi ta banda le slutila, da bi vendar mogel dobiti v ptujkem okolišu nemčurski kandidat večino, ne bi nikdar postavili niti »kmeta« Vračkota za kandidata, ampak kakega svojega trgovca ali krčmarja. Seveda bi jim prismojeni Štajercijanci tudi v tem slučaju slepo sledili, kakor so to storili v mariborskem okolišu. Tu so Štajercijanci popolnoma pozabili na svoje geslo: Kmet naj kmeta voli! Delali in glasovali so za trgovca in tržana Štgerja! Njim torej v istini ni za »kmeta«, ampak da v svoji veliki neumnosti delajo tlako nemčurski gospodi, ki jih napaja z narejenim vinom in snopsom! Nemčurji in Štajercijanci so se pri zadnjih volitvah zopet

izkazali kot sleparji! Pokazali so se kot podle duše, katerim ni za kmeta, ampak le za nemčurski snops in nemčursko vino! Fej čez tako sleparsko in nizko zalego! Slovensko ljudstvo obrni hrbet tej ničvredni bandi!

Kje pa je vaš Štger?

Kje pa je vaš Štger? V Gradcu sedi tiho na deželnozborni klopi, ne upa si odpreti ust, ne ve dati nobenega nasveta, skratka Štger igra v Gradcu prav žalostno ulogo. Toda nekaj bo vendar znal? Vsak dan potegne 10 K! Molčanje in vzdigovanje njegove poslanske plače je dozdej vse njegovo delovanje, to zna! Da, Štger, za katerega je tako strastno delala tudi cela vrsta nemčurskih sleparjev in štajercijanskih propalic, ni bistroumen človek, da v glavi nima toliko zakladov ko v svoji denarnici, smo vedeli. Da pa bi v dežel. zboru tako žalostno ulogo igral, nas je presenetilo. Dozdaj se za volilce ni ust odpril! Obžalujemo one zaslepljene volilce, ki so volili Štgerja.

Slovenski kmeti poslanci so se takoj v deželnem zboru celo drugače postavili. Kmet in poslanec Roškar se je v posebnem vprašanju na namestnika skregal, da mnogi uradi tako počasi rešujejo kmetске zadeve. Nadalje je Roškar odločno zahteval podpore za one, ki so jih zadele letos uime. Posl. Žičkar je stavil enak predlog za svoj okraj. Poslanec dr. Ploj je stavil že dva kmetom koristna predloga zaradi zadrug in zaradi zavarovanja živine. Posl. Robič je predlagal zavarovanje zaradi toče. Dva

dni so bili slovenski poslanci v Gradcu in že so pokazali, da nekaj znajo in da hočejo tudi storiti za volilce, kolikor jim bo mogoče.

Nemškutarji, Štajercijanci! Kje pa je vaš Štger? Oa molči in molči! Lepega poslanca ste si izvolili! Čestitamo!

Deželni zbor štajerski.

Gradec, 26. septem.

Deželni zbor štajerski se je sešel v ponedeljek, dne 26. septembra. Slovenski poslanci so se z nemškimi katoliškimi poslanci in par veleposestniki udežili sv. maše, katero je služil graški knezoškof dr. Šuster ob 10. uri v stolni cerkvi. Nemških narodnjakov in liberalcev ni bilo v cerkvi. Letos so izostali tudi bauernbündlerji od sv. maše, ki so lani prišli v cerkev polnoštevilno in molili v cerkvi iz molitvenih bukvic. Menda so nemški narodnjaki in bauernbündlerji preveč poparjeni, ker so pri zadnjih volitvah doživeli grozen poraz. Ob 11. uri se je pričela seja, katere sta se odeleževala tudi obadva prevzvišena gospoda kneza in škofa. Poslanci raznih strank se se zbirali okoli našega premilostljivega gospoda kneza in škofa, ter jim prisrčno častitali k najvišjemu odlikovanju. Po običajnih pozdravih od strani deželnega poglavarja in cesarskega namestnika so storili obljubo novo izvoljeni poslanci: gg. dr. Ploj in Roš v slovenskem jeziku. Največjo pozornost je vzbudilo 8 novo izvoljenih poslancev iz splošnje skupine. Mokrača Rezel in šid dr. Schacherl sedita zraven Slovencev.

Vložilo se je več predlogov. Izmed slo-

Listek.

Kako se je „Gorenjčev Kozinc“ knajpoval.

Črtica iz vaškega življenja.
(Priobčil Stevo E. . .)

Vi ste ga gotovo poznali. Poznal ga je pri nas vsakdo, da celo naša vaška otročad ga je dobro poznala in vedela o njem čudne dogodbe. Te dogodbe so večinoma jako zanimivo smešne. Ker nikakor nimam upanja, da bi kedaj kdo napisal o njem obsiren življenjepiš, sem se jaz, da otmem pozabljivosti našega vaškega starosta, namenil, dobro vedoč, kako ljubite, cenjeni mladi čitatelji, tako berilo, opisati vam en tak dogodek.

Tine Gorenje, tako se je pisal. Kdo in kdaj so mu rekli »Kozinc«, to mi ni znano in tudi ne bom preiskoval. Kar sem ga jaz poznal, so mu vedno rekli le »Gorenjčev Kozinc« sicer pa itak ni slišal, kako si mu rekel, ker on je bil kakih dvajset let sem močno gluh. Pri svoji polusestri vdovi se mu ni godilo slabo. On je gospodaril, on ukazoval, kaj se bo delalo danes in kaj jutri; no, in vesten, nepristranski človek je moral priznati, da svoj posel dobro umeje. O, priden je bil, ako je le dobival vsak dan kaka dva

polička boljsega, če pa tega ni bilo, potem pa seveda ni bilo nič z njim.

Gorenjka pa je imela poleg čistega in nezadolženega posestva tudi velik vinograd, v kojem se je v dobrih letih pridelalo 20 do 30 vedrov dobrega vina. Tje gori v Dobje ga je vsak dan vlekla neka skrivna moč, takole v jeseni, ko je most odkisal. »Eh, umreti bi moral, ko bi en dan ne mogel gori«, tako si je mislil. A prišlo je enkrat, da cele tri dni ni mogel iti. Moj Bog, koliko je prestal v teh dnevih!

Tista jesen je bila jako deževna. Sploh so trdile vaške ženice, da je jako nezdravo vreme. »Kozinc« je s strahom opazoval, kako se je ta ali oni za nekaj dni moral vleči. Kaj, ko bi se tudi njega kaj prijel; potem bi pa moral obesiti ključ na klin — oh, to bi bilo grozno!

Pa je že tako na božjem svetu. Če se človek boji bolezní, potem — pravijo — ga še raje zasači. Tista nesrečna influenza se ga je lotila in rad ali nerad je moral leči.

»Bezgovoga čaja in lipovega cvetja ti bom skuhal, potem pa le segrej se, te bom z mrzlo vodo občila po hrbtu, to pomaga, jaz vem«, hitela je Mica vsa v strahu.

»Kozinc« je ni razumel. »Kaj praviš? Po hrbtu te bom polila! Uh, tega pa ne, tega pa za ves svet ne! Da bi le mogel zopet v

Dobje, da bi se še enkrat pošteno napil, to bi me zopet popravilo, le verjemi.«

Četrty dan je že bilo, kar je bil bolan. Danes mu je bilo že toliko bolje, da je šel k oknu in gledal hlapce, ki so ravno pripeljali voz listja in ga začeli spravljati v šupo.

Zunaj je bil lep dan. Solnce je času neprimerno toplo sijalo in lahne sapice so se poigravale z listjem, kar ga še ni potegnil veter z bližnjih dreves.

»Kozincu« je bilo tako nekako mehko pri srcu. »Nič, danes pa pojdem, naj bo kar hoče«, tako je sklenil in pri tem je tudi ostalo.

Koj po kosilu je poiskal na peči staro, oguljeno kučmo, katero je še po rajnem Gorenju posedoval, in grčavo drenovo palico. V cekar pa je skrbno spravil dvalitersko »bariglico«, da bi ne prišel prazen z gore.

»Pa ne hiti preveč!« je vpila Gorenjka za njim, »da se ne pregreješ preveč!«

»Nič se ne boj, Mica! Toplo solnce mi bo dobro delo. V dobri uri dospem gori in ko izpraznim dva kozarca, he, potem bom pa zopet zdrav. Pa ne tista voda, br. . . voda še za v čevlje ni dobra. In pa tako lep dan, greh bi bilo doma ostati.« Tako je premišljeval in pospešil svoje korake.

Sam ni vedel, kedaj je prišel do zidanice, tako je hitel. No, gori je bilo še vse